Echipa ungară a sosit
şi este mulţumită pe toată linia

Eri la ora 3 după masă a sosit echipa ungară de atletism cu acceleratul BUDAPESTA-CLUJ-BUCUREŞTI.

Atleţii maghiari coboară unul după altul din trei veseli şi nu par obosiţi de loc. In fruntea lor, d. ONODI, din partea federaţiei maghiare şi d. KELEN, veche cunoştinţă a atleţilor noştri din anul trecut.

Sunt toţi mulţumiţi de călătorie şi mai ales de primirea făcută de sportivii la Oradea, unde li s'au dat flori şi mâncare şi au fost ovaţionaţi de sute de sportivi.

Cine a venit?

Coboară din tren unul după altul şi recunoaştem pe prietenii noştri vechi şi descoperim după fotografii pe campioana olimpică GYARMATI, proaspăt platinată, puţin blazată şi foarte elegantă. Este foarte conştientă de valoarea ei, dar primirea caldă învinge oboseala campioanei care declară: „MA SIMT BINE ŞI SPER SA FAC FIGURA BUNA LA GARDURI, LA SĂRITURA SUNT MAI PUŢIN ANTRENATA".

Il descopăr pe HOMONUAY săritor de 402 cm., adversar pentru Zeno. Nici nu era greu ei având 196 cm. înălţime. Declară foarte vesel la mirarea mea de a nu fi văzut săritor la prăjină atât de înalt, că: „sunt campion mondial printre săritorii la prăjină,vorbesc la înălţimea corpului, nu de săritură".

După o scurtă primire toţi se urcă în autobuz şi pleacă la hotelul Ambasador unde sunt găzduiţi. De aci repede la masă, la Palatul Administrativ, căci la ora 5 îi aşteaptă ambasadorul Ungariei la o recepţie în onoarea lor.

Recepţia

Recepţia dela Ambasada Ungariei a decurs într'o atmosferă de antren şi bună dispoziţie. Aici de altfel au fost invitaţi şi conducătorii sportului din RPR cari s'au întreţinut îndelung cu atleţii unguri. Oficiul de gazdă l-a făcut d. ambasador EUGEN SZELL care a vorbit atleţilor unguri reamintindu-le de simpatia de care sunt înconjuraţi în ţara noastră şi de misiunea lor de a întări şi prin sport prietenia între poporele noastre.

Cel mai mare succes l-a avut aruncătorul de suliţă Varszegi — al treilea la J.O. dela Londra — care a povestit savuros păţaniile sale dela Londra cu arbitrii englezi şi de norocul lui nesperat de a întrece aruncători mai buni ca el prin voinţa cu care şi-a învins traul.

La ora 7 seara concurenţii s'au întors la hotel. In parte apoi, s'au dus la o plimbare în oraş.

Toţi aşteaptă cu nerăbdare concursul şi sunt curioşi să vadă noul stadion.

Azi dimineaţă antrenament uşor la Stadionul Tineretului.

La despărţire Marszegi m'a asigurat „AM VENIT CU MARE PLACERE LA BUCUREŞTI ŞI SPERAM CA VOM MULŢUMI PRIN COMPORTAREA NOASTRA PE SPORTIVII ROMANI".

Out

Atleţii unguri vor concura probabil la Cluj, Miercuri

La propunerea Federaţiei noastre, conducătorii echipei ungare de atletism au acceptat să concureze Miercuri în cadrul unui meeting atletic, la întoarcerea spre Budapesta.

S'a cerut aprobare telefonică Federaţiei maghiare.

NEMETH ESTE AŞTEPTAT SĂ SOSEASCĂ AZI CU AVIONUL VIA PRAGA

Conducătorii echipei maghiare de atletism au declarat că, Nemeth, care a concurat Miercuri la Copenhaga, a primit dispoziţii, telegrafic, pentru a veni azi cu avionul la Bucureşti, dela Praga.

In consecinţă, Nemeth va fi prezent Duminică, la aruncarea ciocanului, dacă nu intervine nimic neprevăzut.

ZSITVAY cu prăjina

CU SPERANŢE ŞI CURIOŞI SĂ VADĂ STADIONUL

Primii oaspeţi în Capitală: POLONEZII

CEL MAI TÂNĂR CONCURENT: WIDEL, DE 17 ANI, ELEV

Cei dintâi oaspeţi ai Campionatelor Internaţionale de Atletism, au fost reprezentanţii Republicii Populare Poloneze.

Când au coborît din vagon, ne-au spus că se bucură că au venit primii, căci vor avea ocazia să vadă mai mult decât ceilalţi, frumuseţile Capitalei noastre.

Din vagonul ce i-a purtat dela Varşovia prin Praga şi Budapesta, au coborît în a patra Capitală de ţară prietenă, atleţii RUKOWSKY, LIPSKI, MECH, PUZIO, WIDEL, KIALAN, ADAMCZYK, GONYOWSKY, LOMOWZSKY, ZWOLINSKY, ROSLOVSKY şi oficialii BOLJOVSKY, OLDAK, BODWOSKY, MULLER.

Au durat câteva minute şi cele două atlete ce au sosit cu acest prim lot NOVACOVA şi MODEROVNA vin şi ele în mijlocul celorlalţi. MODEROVNA este foarte fericită, sub bancul ei de piele când secretarul O.S.P. TITU ŞIPERCO i-a înmânat un frumos buchet de flori în care panglicile tricolore se împleteau cu cele roş-albe.

In drumul spre hotel Ambasador, drum pe care atleţii îl fac într'un autobuz special rezervat lor, KIALAN un excelent fondist, ne împărtăşeşte admiraţia lui pentru Bucureştii, ale căror străzi şi bulevarde le vede pentru prima dată. Isi aminteşte de Varşovia lui dragă, pe care furia fascistă a transformat-o în ruine...

Când au intrat în sala de mese a palatului administrativ C.F.R., unde trebuiau să mănânce micul dejun, atleţii polonezi au fost întâmpinaţi de un ropot de aplauze. Lot l nostru nu mai se afla la masă şi le-au făcut polonezilor prieteni şi tovarăşi o manifestaţie de caldă prietenie.

Plăcut surprinşi, polonezii răspund prin strigături iar «ai noştri» încheie cu un trei ori «TRAIASCA». Timizi la început, apoi cu hotărâre rândurile se amestecă. Primul pas a fost făcut de Zeno Dragomir care l-a întrebat pe Adamczyk la ce probe concurează? 110 m. garduri, lungime, prăjină, înălţime sau poate greutate? Adamczyck îi răspunde că totul depinde de felul în care este întocmit programul.

E drept că au fost şi timizi. Dintr'o parte ca şi din cealaltă. In timp ce LEANA MEDREA care crezând că cele două poloneze (care de fapt concurează la săritura în lungime) sunt aruncătoare la studia ascunsă, ca un copilaş, după o coloană.

WIDEL m'a asigurat că-i place şi mâncarea românească şi sala cantinei a cărei marmoră fusese pavoazată în cinstea atleţilor cu drapele.

Din nou în autobuz. De data aceasta, atleţii şi oficialii au în mână struguri din care gustă cu poftă. Ne mărturisesc că în Polonia strugurii nu sunt nici atât de mari, nici atât de dulci, nici atât de ieftini. Şoseaua şi Parcul Naţional, pe unde îi poartă acum autobuzul, îi încântă. O scurtă vizită la Centrul de Antrenament «Dr. Petre Groza» unde yolele se odihnesc şi ochii polonezilor urmăresc cu multă plăcere unduirile Herăstrăului, şi apoi la Hotelul Ambasador, unde se vor odihni până la ora prânzului.

Despre Stadion şi muncă voluntară

D. ANTONI MILLER deşi conducător de caravană sportivă, nu uită că e gazetar, şi la rându-ne, ne pomenim cu o serie de întrebări la care suntem bucuroşi să răspundem.

E vorba de stadionul ce va fi inaugurat azi şi despre care ştirile au răzbit până acolo.

— E adevărat că e aşa de mare? E adevărat că a fost construit cu munca voluntară a sportivilor Capitalei, e adevărat că... etc. etc.»

Când i-am arătat interlocutorului nostru că toate cele 35.000 de locuri sunt pe bănci, iar nu în picioare, mirarea l-a ajuns la culme, tot aşa ca şi cifra record de 83 de zile în cât stadionul a fost construit.

Tinereţea e atotputernică

O întrebare care se pare că-i merge la inimă d-lui MILLER, este felul în care tineretul e reprezentat în lotul pe care îl conduce.

La acest capitol, d-sa ne descrie pe larg felul în care Republica Polonă se ocupă de tineret, care grupat într'o mare asociaţie G.U.K.F. a isbutit însemnate succese.

Mişcarea sportivă poloneză, a luat o mare desvoltare, prin mii de cluburi şi asociaţii, cari îşi dispută un campionat.

Dealtfel, «tinereţea» este şi caracteristica lotului sosit aci.

Atât băieţii cât şi fetele, au reprezentanţi cari nu depăşesc 17 ani, cum e cazul lui WIDEL, care e încă elev de liceu şi a isbutit totuşi rezultate excepţionale pe 800 m. plat. Deasemeni, — ca să citâm tineri — este alergătorul LIPSKI care a fugit suta de metri în 10.8 secunde şi MACH care a cucerit titlul de campion al Poloniei pe acest an, la 400 m. plat.

Patru din cele mai reprezentative figuri ale atletismului polonez (sus) MODEROWNA şi NOVAKOWA, jos LOMOVSKI şi ADAMCZYK).

CEHOSLOVACII AU VENIT CU UN AVION SPECIAL

Primele declaraţii ale lui Zatopek

Avionul special cu care cehoslovacii au venit în Capitală, a provocat o sumă întreagă de complicaţii dintre care desigur că cea mai supărătoare a fost necunoaşterea orei la care acest avion trebuia să aterizeze la Băneasa. Un permanent contact telefonic cu aerogara şi câteodată chiar cu Praga pentru a afla situaţia exactă.

Până la urmă — în jurul orei 12 — se ştia că ei sosesc la ora 15, ca după un sfert de oră sosirea să se mute cu 4 ore adică avionul trebuind să sosească la ora 19.

Totuşi avionul a sosit mai devreme.

Ultimul zgomot al motoarelor, a încetat şi scara este pusă la uşa avionului şi cel dintâi coboară... NU ZATOPEKI Ci MATESOVA, care concurează la 800 m. plat şi este şi conducătoarea lotului femenin. După ea, coboară sprinten scările Profesorul MIJNAR conducătorul lotului.

Dar iată-l şi pe ZATOPEK. Simplu îmbrăcat, cu o haină albastră şi în cămaşe şi cravată kaki, ZATOPEK te farmecă dintr'un început printr'o simplicitate caracteristică marilor oameni şi marilor campioni.

Mult mai amabil cu gazetarii decât ar fi vrut să-l prezinte presa — deec oare?—EMIL ZATOPEK, ne destăinueşte într'o franceză care ar vrea să fie cât mai corectă, că era foarte nerăbdător să concureze în Bucureşti. A auzit multe lucruri frumoase despre Republica Populară Română şi este fericit că poate vedea la faţa locului eforturile oamenilor muncii din RPR

— „L'am văzut până acuma pe Moina, Soeter, Zeno Dragomir, Raica şi Lupşa. Desigur că cea mai impresionantă părere o am despre Moina. Păcat că el e sprinter şi eu fondist, adaugă el zâmbind". Şi Zatopek zâmbeşte! „Sunt într'o formă bună şi sper ca inaugurarea noului Stadion, va aduce şi un timp excelent realizat de mine pe 10.000 m cursa de Duminică? Sper că SZILLAGY care este un atlet cu performanţe regulate, va face o figură foarte frumoasă".

In autobuz lângă ZATOPEK se aşează cel mai tânăr atlet al lotului cehoslovac BROZ FRANTIŞEK. E atlet de doi ani şi de două ori internaţional. S'a aşezat lângă Zatopek nu pentru că aleargă10.8 pe 100 m plat ci, poate deoarece el începe anul acesta Academia Militară.

FIKEJZ ne spune:

— „Desigur că concursul dela Bucureşti — oraş pe care-l vizitez a doua oară cu plăcere — îmi va putea oferi mult mai multe satisfacţii decâta Jocurile Olimpice care au fost un fiasco lamentabil şi penibil".

Cevona, când îi întrebăm la ce probe va lua parte, ne spune că încă nu ştie precis şi că după ce va consulta programul, va urma sfaturile conducătorilor săi.

Cronicar

g. fl.

CEVONA şi FIKEJZ în drum spre autobuz

Patru din cele mai reprezentative figuri ale atletismului polonez (sus) MODEROWNA şi NOVAKOWA, jos LOMOVSKI şi ADAMCZYK).

II. SĂRITURILE

NOUL VENIT RAMANE UIMIT în faţa isprăvilor atleţilor săritori. Şi nu-şi poate explica cum unul ca şi el poate trece peste o bară cocoţată cu centimetri deasupra capului. Sau cum cu ajutorul unei prăjini poate trece peste acoperişul unei case fără etaje.

Imi povestea odată Victor Dumitrescu cum vecinii din cartierul său — ceferiştii pe care obscurantismul burghez i-a ţinut departe de stadion — îl întrebau mai anii trecuţi:

— Cum poţi sări tu pe deasupra mea? Nu-mi vine să cred. Am să viu şi eu să văd.

Au venit şi s'au convins. Iar astăzi şi mâine vor avea ocazia să vadă că sunt alţii care pot sări chiar peste cei mai înalţi.

Săriturile, exerciţii pe care fiecare este obligat să le facă din când în când, peste garduri sau peste gropi, cu voe sau fără voe, au devenit atletic probe interesante şi înălţimile peste care se trece astăzi au ajuns la cifre care impresionează. Aşezaţi undeva sus, din curiozitate, o bară sau măsuraţi pe perete 2 m. 11 şi 1 m. 92 şi aşezaţi-vă alături. Ridicaţi-o apoi la 4 m. 77 sau la 4 m. şi gândiţi vă că au fost oameni care numai prin forţele lor, sau ajutaţi de o simplă prăjină au trecut peste aceste ameţitoare înălţimi.

Dacă sunteţi pe o stradă măsuraţi-i din ochi lărgimea. Veţi afla astfel că ea nu depăşeşte cei 8 m. care au fost trecuţi de unii atleţi dintr'un singur salt. Sau dacă este un bulevard de 16 m. întrebaţi-vă cum a putut Tojime — recordmanul mondial — să-l treacă din trei paşi.

Nu-i drept că săriturile uimesc?

Dar să trecem acum să le cunoaştem.

4 probe

IN ATLETISM SUNT PATRU FORME DE SARITURI:

1. Săritura în înălţime,
2. Săritura cu prăjina.
3. Săritura în lungime.
4. Săritura cu trei paşi (triplu salt).

Altădată trei din ele — mai puţin prăjina — erau duble, în sensul că era o probă de săritură fără elan, atletul fiind obligat să pornească depe loc şi o probă în care el venea cu viteză. Săriturile fără elan fiind mai puţin interesante şi având de obiceiu aceiaşi câştigători ca şi cele cu elan, au rămas în afara programelor de concurs.

De altfel cele patru rămase cer din partea celor ce le practică totalul calităţilor naturale.

SARITURA INALŢIME se execută pe deasupra unei bare ce se tot ridică. Bunul săritor s naşte cu calitatea esenţială ce i se cere: detenţa, adică posibilitatea de a se ridica cât mai sus printr'o bătae pe pământ făcută cu piciorul cel mai puternic. Detenţa este un rezultat al construcţiei piciorului căreia natura îi dă pârghii mai lungi sau mai scurte şi a forţei muşchiulare. Inălţimea taliei contează şi ea mult în această probă, cu cât centrul de greutate al săritorului este mai sus, cu atât el va putea trece — la detentă egală — înălţimi mai mari.

Excepţional întâlnim însă săritori de talie mică şi cu performanţe mari, unii din ei reuşind să şi depăşească cu 20-25 de cm. înălţimea proprie.

Alături de detenţă şi înălţime atletul trebue să aibe îndemânare pentru a putea învăţa să speculeze complet calităţile, prin adoptarea unui tel de a sări cât mai economic.

SARITURA CU PRAJINA cea mai spectaculoasă probă atletică, este şi cea mai grea şi cea mai pretenţioasă. Pentru a ajunge la 4 m. săritorul trebue să aibe viteză (11.5 pe 100 m.), detenţă (1 m. 70 la înălţime), forţă în braţe suficientă pentru a-i ridica uşor corpul de prăjină, îndemânare foarte mare şi curaj. Săritorul de prăjină trebue să fie aproape un acrobat.

Pentru înălţimi mai mari de 4 m. trebue şi viteză şi detenţă mai mare.

SARITURA IN LUNGIME este mai

(Continuare în pag. 4-a)

ATLEŢII NOŞTRI AŞTEPTÂND CONCURSUL...

ZILELE SE SCURG, una câte una. Zile de tinereţe, de viaţă sportivă, camaraderie, muncă. Curând, atleţii şi atletele vor intra în luptă, pentru culorile R. P. R.-ului.

Cantonamentul continuă la Athenée Palace, pregătirile pe Stadionul Tineretului şi pe Stadionul nou din Dealul Spirei. Toată lumea freamătă. In ochii se citesc frigurile concursurilor ce se apropie. Zâmbetele senine şi modeste, descoperă emoţia...

Azi totul va exploda, ca un vulcan. Tot ce s'a adunat cu migală, secundă de secundă, va izbucni pe o sută de metri, într'o săritură, sau o aruncare. Poate cursa, săritura sau aruncarea victoriei lor şi a R. P. R.-ului...

Până atunci, însă, iată-i, descoperiţi, pe ei cei de Sâmbătă şi Duminică, în momentele de aşteptare...

*

INTR'O SEARA, tot lotul în treninguri albastre, cu stema R. P. R.-ului pe piept, a plecat la cinem, să vadă «BALADA SIBERIEI».

MOINA şi ZENO

In hall, lume multă, aştepta să intre. Normal, prezenţa lotului a stârnit curiozităţi. As.a, cine e? Dar celălalt?

O duduie s'a aoroplat, timidă de Moina:

— Vă rog să fiţi drăguţ, să mi-l arătaţi pe Moina.

Moina a rămas surprins.

— Pe Moina?

— Da, da pe Moina, *a insistat ea. Este înalt, slăbuţ?*

— Da... da... *murmură încurcat cel întrebat.*

— Aleargă chiar aşa de bine, *cum scriu ziarele?*

— Da... vedeţi...

— *Care este? Care este?*

Moina a tăcut o clipă, apoi s'a hotărît:

— Eu sunt.

Fata a înţeles. Apoi a zâmbit, înţelegătoare:

— *Nu glumi, te rog.* Vreau să-l cunosc pe Moina!

— Păi îl faţi cunoscut ducule. Eu sunt!

— Lasă domnule! Ce, aşa arată Moina? *şi întorcând spatele multiplului campion, plecat îmbufnată.*

*

Dimineaţa, la Athenée Palace, în camera 323 (Gurău, Raica, Soeter) sună telefonul.

— *Cu d-l Gurău, vă rog.*

— *Chiar el, la telefon.*

— *Vorbeşte un redactor al «Sportului Popular». Aş dori câteva informaţiuni. Vă deranjează?*

— *Ah, nu, îmi face chiar plăcere.*

— *Ce părere aveţi despre Raica?*

— *Foarte bună!*

— *Dar el despre d-voastră?*

— *Sper că la fel.*

— *Cine va fi mai bun la concurs?*

— *La disc, sau la greutate.*

— *La amândouă, după tabela finlandeză.*

— *Nu pot să ştiu!*

— *Dar Raica ştie?*

Gurău întreabă pe Raica.

— *Nici el nu ştie.*

— *Păi atunci, ce ştiţi?*

Nea Nicu a priceput. A luat pe Raica de mână şi l-a pus pe Soeter să continue convorbirea. Apoi s'au dus amândoi la centrala telefonică a hotelului. Camera 323 avea legătură cu camera 436. Fuga la camera 436. Şi aici, uşa care se deschidea încet a lăsat să se vadă figura lui Horia Cosma, masseurul echipei, care tocmai întreba la telefon:

— *Bine domnule Gurău, de ce nu te laşi de greutate? Dar Raica ăla ce mai vrea? Ce crede că mâncând salată de boeuf, va face ceva?*

Gurău — 110 kgr. — şi *Raica* — 96 kgr. — s'au privit o clipă. Au intrat în camera 436 şi au ieşit peste 5 minute. Din ziua aceea, Horia Cosma nu mai masează.

*

Noaptea, proaspătul campion naţional pe 5.000 m., Naghy, nu poate să doarmă. De câteva zile, de când se simte într'o formă excelentă, o chinuitoare întrebare, nu-l lasă în pace. Şi se întreabă, de unul singur:

— *Când să-l atac, oare pe Zatopek. In turul cinci sau în turul şase?...*

Cum el se întreabă foarte serios acest lucru, nu i se poate contesta lui Naghy, humorul. Nu?

Cronicar

Antrenament-nocturn

Cea de a doua parte a lotului polonez a sosit eri seară.

Obosiţi de drum, atleţi au cerut să fie duşi să-şi facă totuşi antrenamentul. Astfel cu o maşină ei au fost duşi la Stadionul Tineretului, unde noaptea au făcut încălzirea cotidiană.

Tabela finlandeză arată nivelul general al atletismului nostru în anul 1948

Am publicat eri lista celor mai bune 10 performanţe atletice româneşti din acest an. Este sigur, că multe din aceste performanţe vor fi îmbunătăţite azi şi mâine, pe noul stadion, dar şi aşa, analiza acestor performanţe ne permite să facem o serie de generalizări interesante.

Medii de probă la lumina tabelei finlandeze

Prima operaţie care am făcut-o cu cifrele primilor 10 la fiecare probă, a fost evaluarea acestora după tabela finlandeză. De exemplu la 100 m performanţele atleţilor noştri încep cu 10.4 a lui Moina şi se termină cu 11.3 a lui Coja, care este al zecelea. Am evaluat aceste timpuri după tabela finlandeză şi am făcut pe baza aceasta o medie generală. Media aceasta a dat 841 puncte ceeace corespunde exact cu 11 secunde.

Aceste 11 secunde înseamnează pentru noi, că primii 10 sprinteri români au o valoare medie de 11 secunde, ceeace este o performanţă de mare valoare şi întrece cifrele celor mai multe ţări din lume, situându-ne printre fruntaşii sprinterilor mondiali.

Astfel am procedat şi cu celelalte probe obţinând următoarele medii în punctele tabelei finlandeze şi cu performanţa corespunzătoare:

200 m. 779 puncte 22.8 sec.
400 m. 814 puncte 51 1 sec.
800 m. 793 puncte 2.00.2 sec.
1.500 m. 797 puncte 4 11.0 sec.
5.000 m. 742 puncte 16 10.3 sec.
10.000 m. 695 puncte 34 23.6 sec.
110 m. g 700 puncte 16 6 sec.
400 m. g 649 puncte 61 7 sec.
lungime 684 puncte 653 cm.
înălţime 728 puncte 175 cm.
triplu s 669 puncte 1315 cm
prăjină 644 puncte 338 cm.
greutate 712 puncte 12.96 m.
disc 755 puncte 41.45 m.

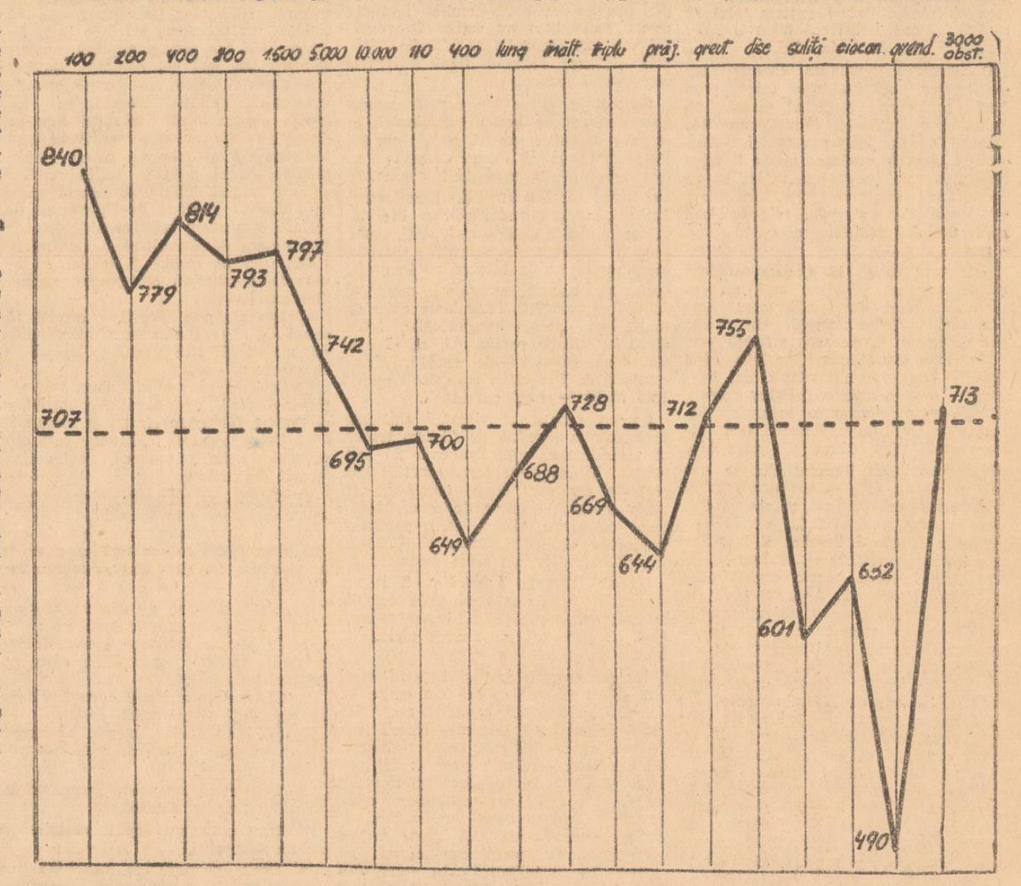

suliţă 601 puncte 50 72 m.
ciocan 632 puncte 38.73 m.
grenadă 490 puncte 59.84 m.
3000 m obst 713 puncte 10.17.4 minute.

Obţinând aceste cifre am aflat valoarea medie a primilor zece la fiecare probă, dar nu ştim încă mare lucru, căci aceste valori sunt relative şi nu sunt concludente decât raportându le la ceva — de exemplu la performanţele unei ţări străine sau la cele româneşti din trecut Noi însă le vom căuta valoarea naţională, adică cât valorează fiecare în parte faţă de celelalte performnţe. Deacea vom fac mai jos un grafic, în care linia medie a performanţelor arată că cel mai bine stăm cu 100 m., destul de bine cu 400, cu 1 500 m. şi cu discul, în schimb stăm prost cu alergările pe garduri, aruncarea suliţei şi foarte prost cu grenada. (Urmare în pag. 6-a)